

ADVIEZEN KLACHTENCOMMISSIE KATHOLIEK ONDERWIJS

ADVIES VAN 14 MEI 2009, 2009 N-10

Schooldirecteur wil dat leerling in dagbehandeling gaat en dat hij naar een school voor speciaal onderwijs gaat. De plaatsings- en handelingsplannen zijn zonder overleg met ouders van de leerling opgesteld. Zij hadden slechts de keus tussen wel en niet ondertekenen daarvan.

De klacht is afkomstig van de heer en mevrouw B, ouders van de minderjarige C, ten tijde van het indienen van de klacht leerling van de S Basisschool. Zij is gericht tegen de heer H, directeur van de S Basisschool.

Inhoud van de klacht

Bij C is PDD-NOS vastgesteld. Sedertdien voelen zijn ouders zich niet meer gesteund door H. Hij heeft zelfs gezegd dat 'dat soort kinderen' onhandelbaar is en zelfs gewelddadig over kan komen.

Aangeklaagde wilde C meteen naar een andere school doen gaan. Toen klagers hadden gezegd dat zij dat geen goede keus vonden, werden zij als lastig bestempeld. Aangeklaagde heeft zich met alles wat C aangaat, willen bemoeien. Leerkrachten werden door hem overvleugeld.

De SGA (Stichting Gewoon Anders) heeft in maart 2008 geschreven dat voor C indicatiestelling voor leerling-gebonden budget of toegang tot speciaal onderwijs cluster 4 gerechtvaardigd is.

Desondanks heeft de S Basisschool aan C niet de structuur geboden die hij nodig had.

In het schooljaar 2008/2009 is de S Basisschool schromelijk tekortgeschoten in het begeleiden van C. Op 13 januari 2009 heeft de leerkracht van C tijdens een voortgangsgesprek met de SGA gezegd dat de school in dat schooljaar niets voor hem had gedaan.

Aangeklaagde heeft zijn zin door willen drukken door in oktober 2008 klagers een document met daarin afspraken over de plaatsing van C ter tekening voor te leggen. Die plaatsingsafspraken waren door de SGA samen met aangeklaagde opgesteld.

Klagers mochten in de plaatsingsafspraken geen wijzigingen aanbrengen, hoewel zij het met bepaalde passages niet eens waren. Zij hadden slechts de keuze tussen tekenen en niet tekenen. Toen zij hadden verklaard, slechts onder protest te willen tekenen, werd de begeleiding door de SGA gestopt. Aangeklaagde heeft toen een melding gedaan bij het Algemeen Meldpunt Kindermishandeling.

Aangeklaagde heeft in de richting van officiële instanties de bedoelingen van klagers verdraaid weergegeven. Zij zijn neergezet als ouders die door hun onwil aan de juiste zorg voor hun kind in de weg staan.

Het oordeel van de Commissie:

C is een leerling die bijzondere begeleiding nodig heeft. Aangeklaagde heeft aangegeven daar oog voor te hebben en te hebben gezocht naar wat de S Basisschool aan C zou kunnen bieden. Hij heeft verklaard het belang van C steeds voor ogen te hebben gehad.

Aangeklaagde voert aan, mede op grond van rapportage van de SGA tot de slotsom gekomen te zijn dat de S Basisschool niet de meest geschikte omgeving aan C kan bieden. Aangeklaagde heeft getracht bij klagers interesse te wekken voor een school voor speciaal onderwijs omdat die beter aan de zorgbehoefte van C tegemoet zou kunnen komen.

Aangeklaagde heeft ondanks zijn serieuze pogen daartoe voor zijn voorstellen geen draagvlak bij klagers kunnen vinden.

Naar het oordeel van de Commissie heeft aangeklaagde aannemelijk kunnen maken dat hij datgene heeft gedaan wat redelijkerwijze van hem verwacht mocht worden bij het zoeken naar de voor C meest geschikte omgeving. Hetgeen aangeklaagde in dat verband over de door hem verrichte activiteiten heeft aangevoerd, brengt de Commissie tot de gevolgtrekking dat hij heeft gehandeld zoals van een redelijk handelend schooldirecteur in vergelijkbare omstandigheden verwacht mag worden.

De klacht behelst ook dat aangeklaagde aan klagers te weinig ruimte heeft geboden om inhoudelijke inbreng te leveren bij de plaatsingsafspraken.

Dit onderdeel betreft een kwestie waarin de SGA de primaire verantwoordelijkheid draagt. De opgestelde plaatsingsafspraken waren voornamelijk het werk van de SGA. Voor zover aangeklaagde een rol heeft gespeeld in het klagers te doen tekenen van de plaatsingsafspraken, heeft hij aannemelijk kunnen maken dat bij hem het belang van C voorop heeft gestaan en niet de intentie klagers onder ongeoorloofde druk te plaatsen. Aangeklaagde heeft verklaard te hebben gehandeld, zoals hij gedaan heeft, waaronder het doen van een melding bij het AMK, omdat bij het niet-ondertekenen door klagers van de plaatsingsafspraken, de hulp van het SGA stopgezet zou worden. Aangeklaagde onderkende kennelijk een risico voor C.

De Commissie acht het handelen van aangeklaagde met betrekking tot de totstandkoming van de plaatsingsafspraken niet verwijtbaar.

De Commissie verklaart de klacht ongegrond..

ADVIES VAN 14 MEI 2009, 2009 N-12

De regelgeving inzake de examens is gewijzigd. Daarmee is aan leerlingen die ziek zijn tijdens een toets of een herkansingsmoment, de vanouds bestaande mogelijkheid van een herkansing ontnomen. Een leerling die ziek is tijdens de reguliere toets wordt daarmee ten achtergesteld bij leerlingen die in die periode niet ziek zijn.

Naar aanleiding van de klacht van de heer H, vader van leerlingen van het C College. Zij is gericht tegen de heer J, conrector van het C College.

In het schooljaar 2008/2009 heeft het C College de 'Regelgeving rond het examendossier' gewijzigd.

Er werden toen de volgende passages in opgenomen:

'Een leerling die wegens ziekte of een andere vorm van overmacht een reguliere toets heeft gemist haalt deze toets in op het herkansingsmoment; daarmee komt de leerling niet meer in aanmerking voor een herkansingstoets'.

'Bij ziekte of afwezigheid tijdens het herkansingsmoment verliest een leerling het recht op herkansing in deze periode'.

Met deze wijziging wordt aan leerlingen die tijdens het afleggen van de toets ziek zijn, het tot dat schooljaar bestaande recht op een extra herkansing ontnomen. Een leerling die tijdens de reguliere toets buiten zijn schuld ziek is, komt daarmee in een achterstandspositie te verkeren ten opzichte van leerlingen die dan niet ziek zijn en die de toets wel af hebben kunnen leggen.

Met alle afwezigheid waarvoor ziekte als reden wordt aangevoerd, wordt categorisch op dezelfde manier omgesprongen.

Het door het C College aangevoerde argument dat de oude regeling misbruik opleverde, is een onvoldoende rechtvaardiging voor de wijziging. De organisatorische problemen waar de schoolleiding tegenaan liep, zijn alle ten onrechte aan het al of niet vermeende misbruik door leerlingen toegeschreven. Er is geen rekening mee gehouden dat er ook

problemen voor de schoolorganisatie zijn ontstaan, doordat docenten de tentamencijfers te laat inleverden.

Aangeklaagde heeft aannemelijk gemaakt dat het voor het organisatiebelang van het C College wenselijk was het aantal herkansingen te beperken. De oude regeling bood naar het oordeel van de schoolleiding teveel mogelijkheden voor calculerend gedrag van leerlingen. Volgens haar werd van ziekmeldingen in dat verband een oneigenlijk gebruik gemaakt.

De mogelijkheid van een herkansing blijft voor zowel degene die een toets slecht heeft gemaakt als voor degene die tijdens het afnemen van de toets wegens ziekte afwezig was, bestaan. In beide gevallen kan gebruik gemaakt worden van de bestaande herkansingsregeling.

Naar het oordeel van de Commissie heeft de schoolleiding het belang van de organisatie in redelijkheid kunnen laten prevaleren boven dat van de individuele leerling. Voor een individuele leerling is ziekte tijdens de toetsperiode immers een hem persoonlijk betreffende omstandigheid, waarvan niet de school maar slechts zichzelf het risico draagt. Het organisatiebelang levert aldus een voldoende rechtvaardiging op voor de ongelijkheid die volgens klager door de wijziging is veroorzaakt.

De Commissie verklaart de klacht ongegrond.

ADVIES VAN 3 SEPTEMBER 2009, 2009 N-25

Er is in de klas voorgelezen uit een vertrouwelijk rapport over leerling. Leerling mocht niet mee op kamp. Van wat leerling zich heeft moeten laten welgevalen, is melding gedaan bij de schoolleiding. Die heeft het treffen van passende maatregelen achterwege gelaten.

De klacht is afkomstig van mevrouw C, ouder van de minderjarige D, leerling van de M Basisschool. De klacht is gericht tegen 3 leerkrachten en de school.

In het schooljaar 2008/2009 zat D in groep 8 van de M Basisschool. Halverwege het schooljaar ontstonden er problemen tussen D en een van zijn leerkrachten, mevrouw X. Zij heeft ongepaste opmerkingen tegen D gemaakt.

De gedragsveranderingen van D hadden bemoeyenis van Jeugdzorg tengevolge. Mevrouw C heeft aan mevrouw X de rapportage van Jeugdzorg ter beschikking gesteld. De bedoeling daarvan was dat door kennisneming daarvan op school meer begrip voor D zou gaan ontstaan. Met die rapportage is niet vertrouwelijk omgegaan. Op 7 april 2009 heeft mevrouw X buiten aanwezigheid van D aan de klas mededelingen uit de rapportage van Jeugdzorg gedaan.

In het dorp spraken de leerlingen D aan op wat er medegedeeld was. Hij raakte daardoor dermate gestrest dat hij ziek thuis is gebleven. Hij vertrouwde mevrouw X niet meer.

Op 28 april ontving mevrouw C een brief van de leerplichtambtenaar. Daarin werd gewag gemaakt van ongeoorloofd schoolverzuim. Mevrouw C was het met die kwalificatie niet eens. Zij had namelijk een oplossing voorgesteld voor de gerezen problemen. Het voortduren van de problemen lag in het niet aanvaarden van haar voorstel. Toen D uiteindelijk weer naar school ging, moest hij weer bij mevrouw X in de klas zitten met alle frustraties van dien.

Op 18 mei zou de klas op kamp gaan. Hoewel mevrouw C D daar in eerste instantie voor had afgemeld, leek de situatie dusdanig veranderd dat D toch mee zou kunnen. D werd

echter geweigerd, omdat de veiligheid van hemzelf en van andere kinderen in het geding zou zijn als hij meeding. D is daarop wederom ziek gemeld.

Op 25 mei is D weer naar school gegaan. Er ontstond wederom ruzie met mevrouw X en D is door de schoolleiding naar huis gestuurd. Een gesprek tussen mevrouw C en mevrouw X hierover is toen geëscaleerd. De leerplichtambtenaar heeft die dag op initiatief van de school bijzonder verlof aan D toegekend op de dagen waarop mevrouw X les zou geven.

Het voorlezen uit een vertrouwelijk rapport en het omgaan met de gevolgen daarvan

Mevrouw X heeft aangegeven dat zij op 7 april in de klas buiten aanwezigheid van D uitspraken over hem heeft gedaan. Hierbij was de rapportage van Jeugdzorg een informatiebron. Dat voorgelezen zou zijn uit het rapport is ten stelligste ontkend. Eveneens is ontkend dat gezegd is dat D thuis mishandeld werd.

Door toedoen van de schoolleiding heeft mevrouw X haar verontschuldigheden aangeboden en heeft zij in haar klas verklaard dat zij de uitspraken over D beter niet had kunnen doen.

De Commissie is van oordeel dat mevrouw X voldoende heeft gedaan om verkeerde beelden weg te nemen.

Naar het oordeel van de Commissie heeft de schoolleiding redelijkerwijs tot haar standpunt kunnen komen.

Het niet mee mogen met het kamp

Mevrouw C had in de tijd waarin D niet naar school ging gezegd dat hij niet mee zou gaan met het schoolkamp. Mevrouw C heeft 4 dagen voor het schoolkamp aan de schoolleiding gezegd dat D wel mee zou gaan. Toen bleek dat er niet op korte termijn de veiligheidsmaatregelen getroffen konden worden die voor de begeleiding van D noodzakelijk waren, is diens deelname aan het kamp geweigerd.

Naar het oordeel van de Commissie heeft de schoolleiding in redelijkheid tot haar besluit kunnen komen. Het handhaven van de veiligheid van leerlingen is een van haar voornaamste zorgen. Zij kon daaraan doorslaggevend belang toekennen.

De houding van de schoolleiding

Voor de Commissie is in voldoende mate aannemelijk geworden dat de gedragingen van D de school voor problemen plaatsten. De schoolleiding heeft aannemelijk kunnen maken dat er redenen waren om de voorstellen waarmee mevrouw C kwam, niet te volgen. De leiding moest met een breder belang rekening houden.

Dat aan mevrouw C en D bij wijze van time-out de toegang tot de school is ontzegd, kan de schoolleiding niet euvel worden geduid. Aan de hand van wat geschetst is, heeft de schoolleiding gehandeld als van een goede schoolleiding in vergelijkbare omstandigheden verwacht mocht worden.

De Commissie verklaart de klacht ongegrond.

ADVIES VAN 1 OKTOBER 2009, 2009 N-33

De begeleiding die leerling heeft gehad is ver onder de maat gebleven. Op signalen die duiden op de behoefte aan hulp, is niet op de juiste wijze gereageerd. Adviezen van ouders zijn in de wind geslagen. De behandeling van de aanvraag om REC-4 ondersteuning heeft onnodige vertraging ondervonden.

De klacht is afkomstig van mevrouw R, ouder van de minderjarige A, oud-leerling van de S Scholengemeenschap. De klacht is gericht tegen een sectordirecteur, de zorgcoördinator en enkele docenten.

In november 2008 is A na een verhuizing op de S Scholengemeenschap gekomen. Op haar vorige school is zij gepest en bedreigd. Daardoor had zij een laag zelfbeeld, hetgeen een goede start op de S Scholengemeenschap bemoeilijkte.

Op de S Scholengemeenschap was men op de hoogte gesteld van de problemen waarmee A te kampen had. De begeleiding die aan A werd geboden, was echter niet adequaat.

Voldoende zorg is niet aangeboden door de zorgcommissie. Het zorgadvies kwam te laat.

Op de signalen van A waaruit haar behoefte aan hulp bleek, is verkeerd gereageerd. Zij werd neergezet als een verwend nest. Door pressie en dreigen met straffen heeft men A willen aansturen. Dat heeft haar problematiek alleen maar doen toenemen.

De procedure voor het aanvragen van cluster-4 ondersteuning heeft door nalatigheid van de school vertraging opgelopen.

Naar de ouders van A werd op school niet geluisterd. Het was voor hen onmogelijk om met de school afspraken te maken over de noodzakelijke begeleiding.

Met ingang van het schooljaar 2009/2010 gaat A naar een cluster-4 school.

Namens de S Scholengemeenschap is naar voren gebracht dat de zorgen waartoe A aanleiding gaf, al in december 2008 zijn ingebracht in het zorgadviesteam van de school. Het team heeft regelmatig reden gezien om de moeilijkheden waarmee A te maken had, te bespreken.

Na de eerste bespreking is A doorverwezen naar de schoolmaatschappelijk werkster, een functionaris van Jeugdzorg. Deze heeft geadviseerd een hulpverleningstraject op te starten en om contact te zoeken met een diëtiste. Aan de bemoeienis van de schoolmaatschappelijk werkster is een einde gekomen, doordat A's ouders de GGZ, afdeling Jeugd hebben ingeschakeld.

Aangeklaagden hebben aangevoerd dat de teamleider onderbouw in het begin al de afspraak heeft gemaakt dat A, als zij het niet zag zitten, bij haar langs kon komen. Dat heeft zij ook een aantal keren gedaan.

Dat de aanvraagprocedure voor een cluster-4 beschikking vertraging heeft opgelopen, vond volgens aangeklaagden voor een deel haar verklaring dat bij de aanvang daarvan A maar kort op de S Scholengemeenschap zat. Een en ander werd ook bemoeilijkt door de grote omvang van het verzuim. Er waren daardoor onvoldoende gegevens voorhanden voor het opstellen van een onderwijskundig rapport dat aan alle vereisten kon voldoen. Er moest uiteindelijk met een schriftelijke verklaring worden volstaan.

De S Scholengemeenschap heeft aangegeven open te staan voor contacten met de ouders van A. Het was de school niet mogelijk om aan alle wensen van de ouders tegemoet te komen. Zij zagen de begeleiding die werd geboden als onvoldoende. Nadat de school de Leerplichtambtenaar op de hoogte had gesteld van de veelvuldige afwezigheid van A, raakten de verhoudingen dermate gepolariseerd dat de mogelijkheid van samenwerking tussen school en ouders helemaal werd uitgesloten.

Naar het oordeel van de Commissie hebben de functionarissen van de school aannemelijk kunnen maken dat zij met de hun ten dienste staande mogelijkheden zich voldoende inspanning getroost voor de begeleiding van A. De Commissie verklaart de klacht ongegrond.

ADVIES VAN 1 OKTOBER 2009, 2009 N-41

Directeur heeft binnen de Leerplichtwet gegeven bevoegdheden aan leerling drie dagen verlof gegeven wegens gewichtige omstandigheden. Niettemin is bij de Leerplichtambtenaar melding gedaan van schoolverzuim op die dagen.

De klacht is afkomstig van de heer en mevrouw B, ouders van de minderjarige E, leerling van de H Basisschool. Zij is gericht tegen mevrouw K, directeur van de school.

Op 24 juni 2009 hebben de heer en mevrouw B aan mevrouw K verzocht om drie dagen verlof omdat de oma van E ernstig ziek was. In verband met het mogelijk overlijden van oma werd het verlof voor 26, 29 en 30 juni gevraagd, waarvoor vrijstelling werd verleend. Mevrouw K is in haar hoedanigheid van directeur bevoegd tot het geven van verlof van maximaal 10 schooldagen per jaar wegens gewichtige omstandigheden. Als met een te geven verlof de grens van 10 dagen in een schooljaar zal worden overschreden, is de Leerplichtambtenaar degene die de beslissing moet nemen.

Met het inwilligen van het verzoek van de heer en mevrouw B heeft mevrouw K gehandeld in overeenstemming met de Leerplichtwet. Mevrouw K heeft echter in strijd met de Leerplichtwet gehandeld door ondanks de verleende vrijstelling bij de Leerplichtambtenaar melding te doen van de afwezigheid van E.

Mevrouw K heeft echter aangegeven dat zij op vrijdag 26 juni 2009 tussen 8.30 en 9.00 uur door E's moeder is gebeld, waarbij E's moeder meedeelde dat E die dag en op 29 en 30 juni niet op school zou zijn vanwege haar oma. Van een formeel toestemming geven voor verlof door mevrouw K was op dat moment geen sprake.

Mevrouw K kwam ter ore dat het gezin B op 25 juni op vakantie was gegaan, waarop zij contact heeft gehad met Bureau Leerplicht. Ook op 1 en 2 juli was E niet op school, voor die dagen had geen afmelding plaatsgevonden.

De Leerplichtambtenaar heeft op 2 juli een bezoek gebracht bij de heer en mevrouw B. Toen er niemand thuis bleek te zijn, is er een schriftelijke uitnodiging achtergelaten.

De Leerplichtambtenaar heeft bij haar onderzoek ook E's afwezigheid op de dagen waarvoor wel verlof was verzocht, betrokken.

Naar het oordeel van de Commissie heeft mevrouw K gehandeld als van een directeur in vergelijkbare omstandigheden verwacht mag worden. Wanneer er sprake is van wellicht ongeoorloofde afwezigheid of wanneer er aanwijzingen zijn dat een opgegeven reden voor afwezigheid niet juist is, is het de taak van de school om erachter te komen waar die leerling zich bevindt. Inschakeling van het Bureau Leerplicht ligt dan op de weg van de school. Het is dan ook zaak dat het Bureau volledig op de hoogte wordt gesteld van alle relevante omstandigheden die met de afwezigheid van de leerling samenhangen. Dat er twijfel bestaat aan de juistheid van de reden van een verzuimmelding, is een van die omstandigheden. De Commissie verklaart de klacht ongegrond.

ADVIES VAN 20 MEI 2009, 2009 Z-05

Op een mishandeling op school waarvan leerlinge het slachtoffer was, is niet adequaat gereageerd. Leerlinge is ervan beschuldigd dat zij het geweld zelf had uitgelokt. Zij is geschorst. De school wil de leerlinge niet rehabiliteren.

De klacht is afkomstig van de heer A en mevrouw B, ouders van de minderjarige L, gewezen leerlinge van het S College. Zij is gericht tegen een aantal functionarissen van het S College.

L zat op 18 februari 2009 op het leerplein Zorg en Welzijn. Zij moest toen iets nazoeken op de computer. Zij was niet ingelogd op haar account. Zij is toen met een computer die wel was aangemaakt aan het werk gegaan. Dat is op school iets heel gewoons.

De leerling, ene M, van wie het aangemaakte account was, stelde L's handelen niet op prijs. Hij werd ontzettend kwaad. Mevrouw N, een der aangeklaagden, heeft zich toen zo opgesteld, dat zij M's emoties alleen maar verder deed oplaaien. M heeft L toen ernstig mishandeld. Hij was niet te stoppen. Vier leerkrachten hebben M met moeite bij L vandaan kunnen halen. L is na de mishandeling zeer ontdaan thuisgekomen.

Aangeklaagden gaven aan het incident een zodanige wending dat L de mishandeling zelf zou hebben uitgelokt. Er werd zelfs gesproken van een vechtpartij. Dat is toch iets anders dan een mishandeling.

De school heeft zelfs aan klagers een brief gestuurd waarin stond dat L twee dagen geschorst was. Als reden werd aangevoerd dat zij een jongen door aanhoudend uitdagend en treiterend gedrag zover negatief had uitgedaagd dat hij haar lijfelijk had aangevallen.

De handelwijze van het S College naar aanleiding van het incident heeft een voor L negatieve geruchtvorming in de hand gewerkt.

Klagers zijn tot de slotsom gekomen dat het S College voor L niet de noodzakelijke veiligheid kan en wil bieden. Zij gaat inmiddels naar een andere school.

Aangeklaagden hebben aangegeven dat het gebruik maken van het account van een ander niet is toegestaan op het S College en dat de leerlingen daarvan op de hoogte zijn. Aangeklaagden hebben verklaard dat, toen M liet blijken dat hij merkte dat L met zijn account werkte, haar reactie daarop dermate provocerend was dat hij door het lint ging en tot mishandeling van L overging.

De aangeklaagden die bij het incident aanwezig waren, hebben de mishandeling niet kunnen voorzien of voorkomen. Zij hebben zich wel de nodige moeite getroost om de gewelddadige handelingen van M te beëindigen. Zij hebben zo snel mogelijk partijen gescheiden.

Voor wat betreft de aan L opgelegde schorsing is door de aangeklaagden aangevoerd, dat het beleid van de school is dat alle leerlingen die bij een geweldsincident betrokken zijn, geschorst worden. De tijd van de schorsing kan dan benut worden voor afkoeling en voor onderzoek.

Mocht later blijken dat aan iemand ten onrechte een schorsing is opgelegd, dan volgt er een rehabilitatie.

De Commissie beschouwt de klacht in het licht van deze feiten en omstandigheden die door klagers niet dan wel in onvoldoende mate zijn weersproken.

Voor wat betreft de rol van de docenten die aanwezig waren bij het geweldsincident is het voor de Commissie aannemelijk geworden dat zij hebben gehandeld zoals van professioneel optredende schoolfunctionarissen verwacht mocht worden.

Waar de klacht inhoudt dat het uitsluitend of mede aan het optreden van de aanwezige docenten te wijten is dat het tussen de leerlingen ernstig uit de hand is gelopen, verklaart de Commissie die ongegrond.

Waar de klacht de opgelegde schorsing aanvecht, is de Commissie van oordeel dat in de gegeven omstandigheden de school in redelijkheid een maatregel heeft kunnen treffen, die de gelegenheid bood voor enerzijds een afkoeling en anderzijds voor het houden van een onderzoek. De Commissie is verder van oordeel dat bij het opleggen van de schorsing een zo groot mogelijke zorgvuldigheid in acht is genomen.

Verder is de Commissie niet gebleken dat de rol van L bij het geweldsincident van dien aard was, dat de school haar ten onrechte een rehabilitatie onthoudt.

De Commissie verklaart het onderdeel van de klacht dat betrekking heeft op de schorsing van L ongegrond.

Voor zover met de klacht wordt betoogd, dat het S College niet de nodige veiligheid aan zijn leerlingen biedt, hebben aangeklaagden in het midden gebracht dat de aanpak van de school is zoals van een school in vergelijkbare omstandigheden verwacht mag worden.

De Commissie acht dat aannemelijk, nu klagers geen redenen hebben genoemd die hun stelling in algemene zin kan onderbouwen.

Zij verklaart de klacht ook op dit punt ongegrond.

ADVIES VAN 24 APRIL 2009, 2009 Z-06

Aangeklaagden hebben in de weg gestaan aan de verbetering van de moeizame verstandhouding die er was tussen de zoon van klager en diens leerkracht. De belangen van de leerling zijn ondergeschikt gemaakt aan die van de leerkracht. Daarmee is de oplossing van een ernstig probleem onmogelijk gemaakt.

Klager heeft zich genoodzaakt gezien zijn andere kind van de school te halen.

De klacht is afkomstig van L, vader van de minderjarige G, gewezen leerling van de S basisschool. Zij is gericht tegen de heer A, bovenschools directeur van de S school en de heer B, directeur van de S school.

G was binnen de groep leerlingen waarin hij verkeerde, geruime tijd het mikpunt van pesterijen. Zijn ouders hebben dikwijls een beroep op de school moeten doen om in de situatie verbetering aan te brengen.

In het schooljaar 2008-2009 waren er veel onenigheden tussen de leerlingen. De groepsleerkracht was niet bereid G te helpen bij conflicten met andere leerlingen. Zij verweet zelfs G de oorzaak te zijn van de moeilijkheden tussen de andere leerlingen en hemzelf.

Ondanks de in juni 2008 gemaakte afspraken met de school bleek er in september van dat jaar toch iets niet goed te zijn. In een brief aan klager werd G als pester neergezet. Ook werd in de bewuste brief meegedeeld dat hij reeds twee weken onder verscherpt toezicht stond.

De brief ging eraan voorbij dat G melding had gedaan van pesterijen waarvan hijzelf het slachtoffer was. Bij zijn leerkracht had hij voor zijn melding geen gehoor gevonden, hetgeen tot gevolg had dat hij zich alleen nog kon redden met zelfverdediging.

Klager heeft vervolgens met de heer A contact opgenomen. Dat heeft tot een gesprek geleid op 7 oktober.

In de tussentijd had zich ook weer het een en ander aan pesterijen in de richting van G voorgedaan. Dat was voor klager reden om op 30 september 2008 aan de heer B te berichten dat G tijdens de pauzes niet naar buiten mocht en dat hij ook niet zou deelnemen aan de gymles.

Na 7 oktober is er een gesprek geweest met de school. Daarbij was een schoolmaatschappelijk werker aanwezig. Er werd toen de inschakeling van een vertrouwenspersoon toegezegd.

Deze toezegging is niet nagekomen. Pogingen tot het inschakelen van een vertrouwenspersoon liepen steeds op niets uit. De directie kwam steeds van gedane toezeggingen terug.

Op 8 december werden klager en zijn echtgenote door de heer A uitgenodigd voor een gesprek op 9 december. Op 9 december is klager bij de heer A geweest. Klager ging ervan uit dat het contact met de heer A diende ter voorbereiding van een gesprek op school op 15 december 2008. De boodschap was echter een andere. De heer A deelde

mede dat G zou worden geschorst. Diezelfde middag werd hij uit de les gehaald en op transport naar huis gezet.

Op 18 december werd aan klager en zijn echtgenote gemeld dat G niet weer zou terugkeren naar de S school. Kennelijk werd er aangestuurd op een verwijdering van G. Klager heeft de handelwijze van aangeklaagden als schofferend ervaren. Hun handelen was niet gericht op het creëren van een goed pedagogisch klimaat, maar op het vormen van een dossier tegen G.

Klager en zijn echtgenote hebben zich genoodzaakt gezien hun dochter, die ook op de S school zat, naar een andere school te laten gaan.

De Commissie behandelt de klacht achtereenvolgens per aangeklaagde:

De heer B heeft aangegeven dat gedragingen van G van dien aard waren dat correctie op haar plaats was. Nadrukkelijk is in dat verband ontkend dat G uitsluitend degene was die gepest werd. Hij pestte zelf ook.

Het verscherpte toezicht waaronder G stond, was juist bedoeld om de problematiek waarin hij verkeerde, in kaart te brengen.

Voor de Commissie is in onvoldoende mate vast komen te staan dat de heer B ten onrechte de groepsleerkracht van G niet heeft aangesproken op de wijze waarop zij met de signalen van klager en zijn echtgenote omging.

De heer B heeft aangegeven dat hij voor het zorgdragen voor een goed pedagogisch klimaat wel degelijk overleg heeft gevoerd met G's ouders. Dat hij voor het zoeken naar oplossingen niet uitsluitend kon afgaan op de voorstellen van klager, kan hem niet euvel worden geduid. Een schooldirecteur moet met een breder belang rekening houden dan dat van één leerling.

De Commissie is van oordeel dat B zich in de richting van G's ouders heeft opgesteld zoals van een schooldirecteur in vergelijkbare omstandigheden verwacht mocht worden. De Commissie verklaart de klacht tegen de heer B ongegrond.

De klacht tegen A houdt enerzijds in dat hij ten onrechte partij heeft gekozen voor G's leerkracht en daarmee voor de heer B. Ten aanzien daarvan is de Commissie van oordeel dat haar niet is gebleken dat zijn optreden zich heeft gekenmerkt door het bij voorbaat in bescherming nemen van de schoolorganisatie.

Naar het oordeel van de Commissie heeft de heer A de problematiek behandeld met voldoende afstandelijkheid ten opzichte van de school en ten opzichte van G.

Voor zover de klacht de wijze waarop de heer A met de hem voorgelegde problematiek is omgegaan, als negatief beoordeelt, verklaart de Commissie die ongegrond.

De klacht tegen de heer A richt zich anderzijds tegen zijn rol inzake de schorsing en de verwijdering van G.

A heeft aangegeven dat de problemen rondom G dermate waren geëscaleerd, dat handhaving van hem op de S school niet meer mogelijk was. Maatregelen moeten wel aan de vereisten van zorgvuldigheid worden getoetst.

Een beoordelingsmaatstaf is de eigen regelgeving van de school, het protocol 'Schorsing en verwijdering'. De tekst daarvan begint met de aanhef dat het protocol in werking treedt, als er sprake is van ernstig ongewenst gedrag door een leerling, waarbij psychisch en/of lichamelijk letsel is toegebracht aan derden.

De Commissie ziet in wat bij haar er aan feiten en omstandigheden is aangevoerd, onvoldoende reden om het gedrag van G van een dergelijke kwalificatie te voorzien. De aan G opgelegde schorsing is naar het oordeel van de Commissie dan ook niet overeenkomstig het genoemde protocol.

Voor wat betreft de verwijdering van G is de Commissie van oordeel dat er te weinig aan gedragingen is gesteld wat een dergelijke in haar effect zware maatregel zou kunnen rechtvaardigen. Volgens het protocol kan pas tot een verwijdering worden overgegaan,

als er sprake is van 'een zich meermalen voordoen van een ernstig incident, dat ingrijpende gevolgen heeft voor de veiligheid en/of de onderwijskundige voortgang van de school'.

De Commissie heeft aan de hand van wat haar is kenbaar geworden niet tot de gevolgtrekking kunnen komen, dat een dergelijke situatie zich voordeed.

De Commissie verklaart de klacht, tegen de heer A, waar die betrekking heeft op de schorsing en de verwijdering, gegrond in die zin dat de getroffen maatregelen niet stroken met de daarbij in acht te nemen regels.

ADVIES VAN 22 JULI 2009, 2009 Z-14

De klacht betreft onder meer de schorsing en aanzegging tot uitschrijving van een zeer jonge leerling. Een schorsingsbesluit is voor iedere leerling een zeer ingrijpende maatregel. De procedurele eisen dienen als waarborg tegen lichtvaardig gebruik en aan deze eisen behoort vanuit dat oogpunt nauwgezet te worden voldaan. De Commissie acht de klacht hierover gegrond.

De klacht is gericht tegen de directeur van de school. De klacht houdt in dat aangeklaagde eenzijdig besloten heeft om de zeer jonge leerling L te schorsen zonder de juiste procedures te volgen, geweigerd heeft om mee te werken aan het onderzoek van de GGZ zodat dwang van de leerplichtambtenaar nodig was om de uitvoering te doen plaatsvinden, zonder nader overleg tot verwijdering of uitschrijving van L is overgegaan en dit als dwangmiddel heeft gebruikt, voor en na de verwijdering of uitschrijving niet heeft gezorgd voor adequaat onderwijs, en zonder dat daarvoor enige objectieve aanleiding was een zorgmelding heeft gedaan.

Ten aanzien van het eerste onderdeel van de klacht stelt de commissie vast dat de schoolgids van de school een procedure bevat voor de schorsing en verwijdering van leerlingen, en dat deze procedure in dit geval niet volledig is gevolgd. Zij overweegt dat een schorsingsbesluit voor iedere leerling een zeer ingrijpende maatregel is. De procedurele eisen dienen als waarborg tegen lichtvaardig gebruik en aan deze eisen behoort vanuit dat oogpunt nauwgezet te worden voldaan. De Commissie acht de klacht hierover gegrond.

Ten aanzien van het tweede onderdeel van de klacht heeft Commissie niet kunnen vaststellen dat er sprake is geweest van een weigering om aan het onderzoek mee te werken. De Commissie acht deze klacht ongegrond.

Ten aanzien van het derde onderdeel van de klacht overweegt de Commissie dat Klaagster heeft verklaard zelf om uitschrijving van L te hebben verzocht, en dat de klacht reeds om die reden niet gegrond is. Dat wel vast staat dat aangeklaagde heeft aangezegd tot uitschrijving op een bepaalde datum over te gaan. De Commissie stelt op grond van de stukken en de verklaringen van klaagster en aangeklaagde vast dat al gedurende langere tijd vanuit school was aangegeven dat deze de vereiste zorg niet kon bieden. Nadat de school vanuit dat perspectief klaagster meermalen begeleiding had aangeboden naar ander onderwijs, acht de Commissie het niet terecht om de aanzegging tot uitschrijving aan te merken als een dwangmiddel.

Ten aanzien van het vierde onderdeel van de klacht stelt de commissie dat vaststaat dat door tussenkomst van aangeklaagde mevrouw M een aantal ochtenden onderwijs aan huis heeft verzorgd en dat dit na korte tijd op initiatief van mevrouw M is beëindigd. Aangeklaagde heeft onweersproken gesteld dat zij samen met klaagster gezocht heeft naar andere mogelijkheden voor onderwijs. Uit de stukken en uit de opmerkingen van klaagster ter zitting blijkt dat zij van de mogelijkheden die aangeboden werden, met name die in het Speciaal Onderwijs, geen gebruik wenste te maken. De Commissie acht ook deze klacht ongegrond.

De vijfde klacht betreft de zorgmelding bij Jeugdzorg door aangeklaagde. Klaagster stelt dat deze melding zonder enige objectieve aanleiding is gedaan. Uit de overgelegde stukken blijkt dat na intern overleg en consultatie van de schoolmaatschappelijk werkster tot de melding is besloten. Ter zitting heeft aangeklaagde onweersproken verklaard dat zij getracht heeft om de zorgmelding tevoren met klaagster te bespreken, maar dat dit door de houding van klaagster niet gelukt is. De Commissie is van oordeel dat gelet op hetgeen de aangeklaagde hieromtrent naar voren heeft gebracht er niet gesproken kan worden van een lichtvaardig handelen van de kant van aangeklaagde. De Commissie acht deze klacht ongegrond.

ADVIES 22 JULI 2009, 2009 Z-16

Klacht tegen een leraar van een basisschool wegens herhaaldelijk plegen van ongewenste intimiteiten jegens een leerlinge, L, en het psychisch onder druk zetten van die leerlinge.

Het gaat de Commissie te ver om het handelen van aangeklaagde te kwalificeren als ongewenste intimiteiten, voor zover hiermee een seksueel gerichte intentie wordt aangeduid. De Commissie acht dit onderdeel van de klacht in zoverre gegrond dat zij het handelen van aangeklaagde jegens L aanmerkt als het opdringen van onwenselijk lichamelijk contact met leerlingen. De klacht wegens het psychisch onder druk zetten, wordt ongegrond geacht

De klacht houdt het volgende in. Aangeklaagde is leraar van groep 8. In de loop van het schooljaar heeft aangeklaagde aan leerlingen, ook aan L herhaaldelijk 'de kieteldood gegeven'. Dat hield in dat hij hen optilde en kietelde. L heeft de handtastelijkheden herhaaldelijk voorkomen door op de tenen van aangeklaagde te gaan staan en vervolgens weg te rennen. Toen dit zich weer een keer had voorgedaan en L. het aan haar ouders had verteld, hebben klagers besloten op dat moment geen klacht in te dienen bij de directie of het bestuur. Zij hebben een afweging gemaakt waarbij onder meer het gegeven dat de Cito-toets in zicht was een rol heeft gespeeld. Klagers hebben L wel aangeraden zoveel mogelijk afstand te houden van aangeklaagde en in de buurt van klasgenootjes te blijven.

Daarna veranderde de houding van aangeklaagde tegenover L. Hij heeft haar toen psychisch onder druk gezet. Er kwamen opmerkingen over onvoldoende presteren en onvoldoende inzet, hoewel L uitstekende resultaten had. De wijze waarop aangeklaagde L heeft behandeld, heeft haar schade toegebracht. Zij is het gevoel van veiligheid kwijt geraakt, zij heeft last van angst, stress, hoofd- en rugpijn en slaapt al langere tijd slecht. Voor de Commissie is in voldoende mate vast komen te staan dat aangeklaagde, die erkent aan L. 'de kieteldood' te hebben gegeven, zich in zijn directe contact jegens L heeft gedragen op een wijze die pedagogisch gezien niet door de beugel kan. Een onderwijsgevende behoort zich te onthouden van handelingen die onnodig lichamelijk contact met leerlingen opleveren. Het kietelen en het optillen van leerlingen – zeker leerlingen van de hogere groepen van de basisschool - vallen buiten wat als maatschappelijk aanvaardbaar kan worden beschouwd ook al vindt een en ander plaats met een pedagogische bedoeling. Het gaat de Commissie te ver om het handelen van aangeklaagde te kwalificeren als ongewenste intimiteiten, voor zover hiermee een seksueel gerichte intentie wordt aangeduid. De Commissie acht dit onderdeel van de klacht in zoverre gegrond dat zij het handelen van aangeklaagde jegens L. aanmerkt als het opdringen van onwenselijk lichamelijk contact met leerlingen.

Ten aanzien van het tweede onderdeel van de klacht ontkent aangeklaagde L. op enig moment in het schooljaar psychisch onder druk te hebben gezet. Hij stelt dat hij vanuit zijn positie van leraar L heeft aangegeven dat hij op rekengebied van haar een hogere

score bij de Cito-toets had verwacht. De Commissie is van oordeel dat uitspraken die aangeklaagde worden tegengeworpen binnen de door aangeklaagde gepresenteerde context als pedagogisch verantwoord kunnen worden gezien. De Commissie verklaart dit onderdeel van de klacht ongegrond.

De Commissie merkt op dat zij het een gemis acht dat klagers geen gebruik hebben gemaakt van de mogelijkheid om eerst met aangeklaagde zelf een en ander te bespreken en hem daarbij duidelijk te maken dat zijn gedrag als niet passend werd beschouwd. Zulks temeer nu aangeklaagde zelf daar een opening voor heeft geboden tijdens het gesprek dat plaats heeft gevonden ter bespreking van de schoolkeuze. Hierover heeft aangeklaagde verklaard dat op zijn constatering dat er kennelijk iets aan de hand was klagers hebben geantwoord dat zij er op dat moment geen behoefte aan hadden daarover te spreken. Op de vraag van aangeklaagde of dat dan op een later tijdstip zou kunnen gebeuren hebben klagers gezegd geen uitspraak te kunnen doen. Het argument van klagers dat zij geen behoefte hadden aan een gesprek met aangeklaagde omdat hij bekend staat als een eigenzinnig man acht de Commissie onvoldoende steekhoudend.

ADVIES VAN 2 OKTOBER 2009, 2009 Z-25

Een melding van ongewenste intimiteiten door een stagiaire is niet serieus genomen. Leerlinge is niet op de juiste wijze begeleid. Dat heeft haar leerprestaties nadelig beïnvloed. Leerlinge is lange tijd door aangeklaagde genegeerd. Door toedoen van aangeklaagde is leerlinge een heel onzeker kind geworden. Het schooladvies dat gegeven is, was te laag.

De klacht is afkomstig van mevrouw A, moeder van de minderjarige L, oud-leerlinge van de B Basisschool. De klacht is gericht tegen mevrouw V, leerkracht van de school.

L, geboren 8 juni 1997, zat in het schooljaar 2008/2009 in groep 8.

Aangeklaagde was toen haar groepsleerkracht.

Klaagster heeft aan aangeklaagde een klacht voorgelegd over ongewenste intimiteiten door een mannelijke leerling-onderwijsassistent, die in 2008 in de groep van aangeklaagde stage liep. Deze handelingen bestonden uit het L op een indringende wijze aankijken en het te dicht bij haar komen in de lessen waarin hij in het klaslokaal aanwezig was.

Aangeklaagde heeft daarop toegezegd dat L niet meer met dezelfde stagiaire in hetzelfde lokaal geplaatst zou worden.

Een paar weken daarna verklaarde L dat zij wel met de bewuste stagiaire in hetzelfde lokaal had moeten zitten. Daarbij waren ook andere kinderen aanwezig geweest.

Toen klaagster zich daarmee tot aangeklaagde wendde, verklaarde die te twifelen aan de juistheid van de oorspronkelijke klacht. Als reden voor die twijfel werd aangevoerd dat klaagster 'toch maar de enige was'.

Aangeklaagde heeft wekenlang L genegeerd. Vriendinnetjes van L hebben dat bevestigd. L durfde de laatste maanden niets meer aan aangeklaagde te vragen, omdat die steeds boos op haar reageerde.

L wilde niet mee met het schoolkamp. Aangeklaagde, die ook mee zou gaan, had L door haar optreden tegen haar gedurende het schooljaar namelijk angst ingeboezemd. Dat had zelfs geleid tot nachtmerries.

Dat L niet meewilde, was aangeklaagde bekend. Zij heeft toen op een intimiderende manier gepoogd L toch deel te laten nemen aan het kamp.

Toen de huisarts had verklaard dat L niet meekon met het kamp, heeft aangeklaagde achteraf getracht L over het bezoek aan de huisarts uit te horen.

De eerste drie maanden van het schooljaar 2008/2009 hebben de schoolprestaties van L stilgestaan. Klaagster is daarvan niet in kennis gesteld. Aan het stagneren van de prestaties is niets gedaan.

Aangeklaagde heeft getracht bekenden van klaagster uit te horen over haar privésituatie.

Aangeklaagde heeft met opzet het rapport van L niet volledig ingevuld. L was de enige leerling bij wie dat gebeurde.

L heeft een schooladvies gekregen dat geen recht doet aan haar capaciteiten.

Door toedoen van aangeklaagde is L in de laatste groep veranderd van een zelfverzekerd kind in een onzeker meisje.

Ten aanzien van het onderdeel van de klacht dat betrekking heeft op het omgaan met de klacht over ongewenste intimiteiten heeft aangeklaagde verklaard dat zij in overleg met de directeur maatregelen heeft getroffen. Klaagster is daarvan op de hoogte gesteld.

De desbetreffende stagiaire zou niet meer met L in een één-op-één situatie in een lokaal komen te verkeren. Verder was met de stagiaire afgesproken dat hij zich ten opzichte van L uiterst terughoudend zou opstellen.

Begin december 2008 had aangeklaagde haar groep verdeeld over twee naast elkaar gelegen lokalen. Zij had haar lessenaar in de tussengelegen deuropening geplaatst, zodat zij op beide delen van de groep overzicht had. L zat in het lokaal waar de bewuste stagiaire toezicht hield.

De Commissie is van oordeel dat aangeklaagde door het onmogelijk maken van een één-op-één situatie tussen de stagiaire en L en het verder uitoefenen van toezicht die maatregelen getroffen heeft die redelijkerwijze door klaagster van haar verwacht mochten worden. Aangeklaagde moest met een breder belang rekening houden dan alleen dat van L.

Dat afgesproken zou zijn dat er verdergaande maatregelen getroffen zouden worden, is de Commissie niet gebleken.

Aangeklaagde heeft met haar optreden aangegeven met de klacht van klaagster serieus te zijn omgegaan.

De Commissie verklaart dit onderdeel van de klacht ongegrond.

Voor wat betreft het onderdeel van de klacht waarin aangeklaagde het langdurig negeren van L wordt verweten, heeft aangeklaagde in het midden gebracht dat zij volgens een systeem werkt waarin iedere leerling de aandacht krijgt die nodig is. Het hanteren van een systeem is om kwantitatieve redenen alleen al noodzakelijk. In het schooljaar 2008-2009 bestond de groep van aangeklaagde uit 32 leerlingen. Van een langdurig negeren kan met het hanteren van het systeem geen sprake zijn. Nadrukkelijk heeft aangeklaagde ontkend dat L langdurig genegeerd is.

De Commissie constateert dat de afgelegde verklaringen op wezenlijke punten van elkaar afwijken. Het is haar dan ook niet mogelijk gebleken uit de uiteenlopende versies van wat er gebeurd zou zijn, een eenduidig beeld te krijgen.

De Commissie verklaart dit onderdeel van de klacht ongegrond.

In een ander onderdeel van de klacht wordt aangeklaagde tegengeworpen dat zij op een vervelende manier pressie op L uit heeft geoefend om haar tegen haar zin deel te laten nemen aan het schoolkamp.

Voor de Commissie is in dit verband van belang dat de school het kamp beschouwt als een wezenlijk onderdeel van het schoolgebeuren, waaraan leerlingen zich niet naar eigen inzicht of dat van hun ouders kunnen onttrekken. Van een groepsleerkracht wordt verwacht dat die de leerlingen van de noodzaak van deelname aan het schoolkamp tracht te overtuigen.

Aangeklaagde heeft kennelijk L aangesproken op haar onwil. Dat zij bij haar pogingen om L te motiveren voor deelname aan het schoolkamp de grenzen van het ongeoorloofde heeft overschreden, is voor de Commissie niet aannemelijk gemaakt.

De school heeft ook nog een poging gedaan om klaagster tegemoet te komen door voor te stellen L tijdens het schoolkamp thuis te laten slapen. Dat voorstel is niet aanvaard.

Naar het oordeel van de Commissie heeft aangeklaagde in haar pogingen om L bij het schoolkampgebeuren te betrekken datgene gedaan waartoe zij beroepshalve verplicht is.

In dit onderdeel wordt aangeklaagde ook verweten dat zij L heeft getracht uit te horen over een doktersbezoek. De huisarts had namelijk deelname van L aan het schoolkamp ontraden.

Naar het oordeel van de Commissie is het begrijpelijk dat aangeklaagde vraagtekens heeft geplaatst bij een doktersadvies waarin een leerling een activiteit wordt ontraden, waartegen toch al weerstand bestaat. De Commissie is niet gebleken dat aangeklaagde in haar peilen bij L naar de bevindingen van de huisarts te ver is gegaan.

De Commissie verklaart dit onderdeel van de klacht ongegrond.

Weer een ander onderdeel van de klacht houdt in dat de leerprestaties van L de eerste drie maanden van het schooljaar hebben stilgestaan.

Ter zitting is door de schooldirecteur aangevoerd dat bij L sprake was van een telkenjare terugkerend patroon van moeizaam op gang komen. Op zichzelf gaf dat geen aanleiding tot verontrusting.

De directeur heeft ook aangegeven dat de leerresultaten van L gedurende haar gehele schoolloopbaan consistent waren. Er was daarom geen reden om klaagster te wijzen op een situatie die zorgelijk zou zijn.

Aangeklaagde heeft verklaard dat zij L in die periode, waarin het minder ging, juist in een groepje leerlingen heeft geplaatst dat extra rekenonderricht kreeg.

Naar het oordeel van de Commissie is in onvoldoende mate aannemelijk gemaakt dat aangeklaagde verwijtbaar tekort is geschoten in het begeleiden van L in de periode waarin het minder goed ging.

De Commissie verklaart dit onderdeel van de klacht ongegrond.

Het onderdeel van de klacht, waarin aangeklaagde wordt verweten te hebben gepoogd bekenden van klaagster uit te horen over haar privéleven, is niet met concrete gegevens onderbouwd.

De Commissie verklaart dat onderdeel van de klacht ongegrond.

Een ander onderdeel van de klacht heeft betrekking op het opzettelijk onvolledig invullen van het rapport van L door aangeklaagde.

Aangeklaagde heeft toegegeven dat zij het rapport van L dat op 14 juli 2009 werd uitgereikt, onvolledig heeft ingevuld en dat zij daarmee tekort is geschoten.

De Commissie verklaart dit onderdeel van de klacht in die zin gegrond dat aangeklaagde blijkt heeft gegeven van onzorgvuldigheid jegens L en klaagster. Zij heeft echter geen reden om te veronderstellen dat er op dit punt bij aangeklaagde sprake is geweest van opzet.

Tegen het onderdeel van de klacht dat betrekking heeft op het uitgebrachte schoolkeuzeadvies, is ter zitting aangevoerd dat de school daarvoor een procedure hanteert, die zij in het geval van L ook heeft toegepast. De groepsleerkracht is daarbij niet de enige die betrokken is bij het uitbrengen van het advies. Aan uitspraken vooraf die de groepsleerkracht eventueel gedaan zou hebben, kan dan ook niet de status van toezegging worden toegekend.

Het is de Commissie niet gebleken dat bij het opstellen van het advies voor de schoolkeuze van L fouten zijn gemaakt. Het feit dat een advies niet beantwoordt aan de verwachtingen van ouders diskwalificeert de inhoud daarvan niet.

De Commissie verklaart dit onderdeel van de klacht ongegrond.

Tenslotte behelst de klacht het verwijt aan het adres van aangeklaagde dat door haar toedoen L is veranderd van een zelfverzekerd kind in een onzeker meisje.

De Commissie heeft voor de onderbouwing van deze bewering geen aanwijzing in het dossier gevonden. De mondelinge behandeling heeft de Commissie evenmin redenen gegeven om tot de juistheid van de gedane bewering te kunnen concluderen.

De Commissie constateert overigens dat de bewering haaks staat op wat de heer X, vertrouwenspersoon van de school, in zijn bericht van 22 juli 2009 als uitspraak van klaagster weergeeft. Klaagster zou hebben verklaard dat 'L met plezier naar school ging en dat er zich intussen ook niets had voorgedaan wat haar redenen tot klagen gaf'.

De Commissie verklaart op dit punt de klacht ongegrond.

ADVIES VAN 21 OKTOBER 2009, 2009 Z-28

Door toedoen van aangeklaagde wordt klager buiten het nemen van belangrijke beslissingen die zijn zoons betreffen, gehouden. Men vindt het voldoende, dat de moeder van de jongens het met die beslissingen eens is. De genomen beslissingen zijn niet alle in het belang van de zoons. Klager voelt zich niet serieus genomen.

De klacht is afkomstig van de heer T, vader van de minderjarige A en B, leerlingen van de G Basisschool. De klacht is gericht tegen de heer P, directeur van de school.

Klager is sinds 2 jaar met de moeder van de jongens in een echtscheiding verwickeld. Het ouderlijk gezag ligt bij zowel de vader als de moeder. De moeder is als leerkracht aan de G basisschool verbonden.

In 2008 is vastgesteld dat A en B dyslexie hebben. Zij zijn in het verleden eens gedoubleerd. Aangeklaagde heeft in mei 2009 aan klager meegedeeld dat hij hen nog eens wilde laten doubleren. Zij zouden daardoor hoger in kunnen stromen in het voortgezet onderwijs dan zij zonder doublure konden. Nadat klager zich van deskundige zijde heeft laten voorlichten, is hij in gaan zien dat het besluit om de jongens voor een tweede keer te laten doubleren niet in hun belang is. Het doubleren kan zelfs leiden tot grote sociaal-emotionele problemen.

Klager heeft ooit voorgesteld dat zijn zoons naar het speciaal onderwijs zouden gaan. Daarop is door de basisschool niet ingegaan.

Klager heeft op 17 juli 2009 aan aangeklaagde voorgesteld dat een onafhankelijk iemand naar de problematiek gaat kijken. Als door de school al op dit voorstel wordt ingegaan, zal de door haar aan te wijzen deskundige geen onafhankelijk persoon zijn.

De kern van het probleem is dat door aangeklaagde het gezag van klager over zijn twee zoons niet wordt erkend. Bij belangrijke beslissingen met betrekking tot de kinderen moeten beide ouders betrokken worden en niet alleen de moeder. Klager is van mening dat de school ten opzichte van hem niet handelt, zoals de wet voorschrijft.

De Commissie stelt vast dat aan de klacht ten grondslag ligt dat de ouders van A en B tengevolge van een scheiding in een conflictueuze situatie verkeren. Dat vereist een behoedzaam optreden van de school.

Ter beoordeling van de Commissie is of de school, gegeven de situatie, heeft gehandeld, zoals van een basisschool in vergelijkbare omstandigheden verwacht mag worden.

De Commissie komt aan de hand van wat aangeklaagde heeft ingebracht tot de bevinding dat de school met klager over de besluitvorming met betrekking tot de zoons veelvuldig heeft gecommuniceerd. Aangeklaagde heeft zich de nodige moeite getroost om bij klager draagvlak te vinden voor wat de school als de meest juiste begeleiding voor de jongens beschouwt.

Op het voorstel van klager om zijn zoons te plaatsten op een school voor speciaal onderwijs is destijds wel degelijk ingegaan. De belangrijkste reden waarom niet tot die plaatsing kon worden overgegaan was dat er geen indicatiestelling werd gegeven. Dat kan men de school evenwel niet tegenwerpen.

Voor wat betreft het besluit van de school om de zoons van klager nogmaals te doen doubleren is voor de Commissie van belang dat de zoons naast leesproblemen ook andere leermoeilijkheden ondervinden. De school is op grond van haar eigen verantwoordelijkheid tot de gevolgtrekking gekomen dat het voor de tweede keer doen doubleren de meest reële keus was. De moeder was het daarmee kennelijk eens.

Naar het oordeel van de Commissie kan van een school soms worden gevergd dat zij beslissingen neemt die zij voor een leerling het meest juist acht, ook al is de ene ouder het daarmee in tegenstelling tot de andere niet eens. Een verplichting om in zo'n geval te trachten te bewerkstelligen dat er unanimititeit tussen de ouders komt is er voor de school niet.

De Commissie is van mening dat de heer P heeft gehandeld als van een schooldirecteur in alle redelijkheid verwacht mag worden en zij verklaart de klacht ongegrond.